

Thăm 'Nhà Tù Stasi' khét tiếng

Tác Giả: Hà Giang

Thứ Tư: 11 Tháng 11 Năm 2009 09:31

Có ít nhất 75,000 người đã bị bắt và giam cầm hai năm vì tội “tìm cách vượt biên để trốn khỏi Đông Đức.”

Hình: Một du khách đang bước ra khỏi một buồng giam tại “nhà tù Stasi” của Đông Đức trên đây. Đứng sau những cánh cửa sắt dày đến 25 cm, giữa một thám Đông Đức giam 75,000 người vì tội “mưu trốn khỏi Đông Đức.” (Hình: JOHN MACDOUGALL/AFP/Getty Images)

'Đứng đầu ai cướp đi dân chủ'

BERLIN - Có ít nhất 75,000 người đã bị bắt và giam cầm hai năm vì tội “tìm cách vượt biên để trốn khỏi Đông Đức.”

Ít ai dám biết, sau khi bị bắt, những người này bị giam cầm ở đâu, và họ phải ở tù trong điều kiện như thế nào?

Khi đón xe buýt đi thăm “Nhà Tù Stasi” trong ngày cuối cùng ở Bá Linh, chúng tôi không ngờ, người ta đã có sẵn câu trả lời.

Rất nhiều người muốn đến thăm “Nhà Tù Stasi,” và tất cả đều phải hoàn thành, phải đi theo “tour.” Nếu vào xem một dãy những căn buồng kín mít chật hẹp những người nằm một chút, và những cánh cửa bằng sắt dày đến 25 cm, không ai có thể hiểu được nhà tù này hoạt động như thế nào.

Nhóm của chúng tôi may mắn được ông Dieter von Wichmann, một tù nhân đã bị giam cầm hai năm ở nhà tù này, và hiểu được những cách sinh hoạt của cái “địa ngục trần gian” này, làm hướng dẫn viên. Ông đang giới thiệu cho một nhóm học sinh lớp 12 khi chúng tôi gia nhập nhóm.

Ông Dieter von Wichmann năm nay 71 tuổi, bị bắt giam vào Stasi vào năm ông 25 tuổi, và bị tù hai năm vì tội “tìm cách trốn qua Tây Đức.”

Thăm 'Nhà Tù Stasi' khét tiếng

Tác Giả: Hà Giang

Thứ Tư, 11 Tháng 11 Năm 2009 09:31

Theo ông Wichmann, “Nhà Tù Stasi” được xây tại Đông Bá Linh ngay sau Thập Chiến Thập Hai, là trung tâm giam và tra tấn tù nhân chính trị, trong đó phần lớn là những người có hành động bị cho là chống đối chế độ, như tìm cách vượt biên để tìm tự do.

Tuy gọi là trung tâm giam, nhiều tù nhân đã bị giam giữ ở đây cho đến chết, và cũng ngay tại đây, họ bị lãnh án mà không cần phiên tòa xét xử hay có luật sư bào chữa.

Người ta gọi đây là “Nhà Tù Stasi” vì nhà tù được cai quản bởi những “Stasi,” tức mật thám của chế độ Cộng Sản Đông Đức.

Stasi là những người lão luyện trong ngành tra hỏi tù nhân. Họ được trả lương rất cao, thu nhập với số tàn ác và thâm hiểm, và đa số thân nhân của họ không biết họ làm nghề gì.

Trách nhiệm của Stasi là để báo về chế độ Cộng Sản tại Đông Đức.

“Nhà Tù Stasi” gồm nhiều phòng nhỏ (gọi là cell) chật hẹp cho một người nằm, không cửa sổ, không bàn, không ghế, không giường, không nhà tắm, và một số phòng lớn hơn, có chiếu, giường, bàn ghế, và một bồn vệ sinh.

Ông Dieter von Wichmann cho biết đây là nhà tù “biết giam.” Tất cả tù nhân đều biết riêng một mình trong phòng tại. Không ai biết được người bị giam bên cạnh mình là ai, không bao giờ được ai vào thăm, và cũng không bao giờ được nghe thấy tiếng động gì.

Cũng theo ông Dieter von Wichmann, đây là hình thức khủng bố và hành hạ tinh thần tàn ác nhất, vì “bằng động tù nhân bị hoàn toàn cô lập khỏi thế giới bên ngoài, mất hết cảm ý niệm về thời gian, và suốt ngày suốt đêm phải mất mình.”

Ông Dieter von Wichmann kể cho chúng tôi nghe về sinh hoạt hàng ngày của các tù nhân ở đây, ông cho biết: “3,000 người đã chết trong nhà tù này.”

Khi bắt đầu, tù nhân bị bắt một. Họ bắt tù nhân đi và chỉ đi lòng vòng nhiều tiếng đồng hồ trong một chiếc xe tại bãi búng, để không biết “bị bắt đi đâu.”

“Khi vào đến trại tù họ lái xe vào một phòng cực sáng” để cho một chúng tôi “bị gần như mù đi và đầu óc choáng váng.”

Khi chúng tôi bị “ngột ngạt,” thì cuộc tra tấn bắt đầu!

Trở vào một phòng khoảng năm mét vuông, chung quanh không có tiếng mà chỉ có những song sắt, ông nói, trước khi bị đưa vào phòng biết giam, “họ lột hết quần áo chúng tôi. Chúng tôi chỉ còn là những con vật, và soi đèn vào tất cả mọi chỗ kín, để xem chúng tôi có dấu vết gì vào đó không.”

Còn sau khi bị giam, tù nhân cũng bị họ theo dõi liên tục.

Thăm 'Nhà Tù Stasi' khét tiếng

Tác Giả: Hà Giang

Thứ Tư, 11 Tháng 11 Năm 2009 09:31

“Sáng chúng tôi phôi ngáy dậy lúc 6 giờ, và khoảng 15 phút sau sẽ có người bắt đầu ăn trong ngày vào phòng qua một cái lỗ nhỏ nhỏ cái lỗ chó.” Tuy phòng có đèn, các công tắc đều ở bên ngoài, và người giám thị (Stasi) có quyền tắt hay bật đèn tùy họ, lúc thì đèn trong bóng tối của tuồng, sau đó lại bật cho đèn sáng trưng lên để hành họ ông.

Cửa phòng cũng có một ổ khóa và một chìa khóa của nó. Mỗi khi họ mở khóa, là tiếng vang vang lên nhấc ốc.

“Thường thì họ hành họ tôi như vậy khoảng một tuần, rồi lại lôi tôi ra tra khảo.”

Ông nói, ban đêm phôi nọ quay một vào ổ khóa, và bàn tay úp sấp xuống và đặt trên chần, để cho họ nhìn thấy. “Họ muốn canh không cho chúng tôi trốn thoát.”

“Lúc mới vào tù, tôi bị đánh hoài, vì hay quên và bắt tay vào trong chần, vì lỗ nhỏ.”

Cả mới ba phút thì họ lại đi tuồng qua phòng chúng tôi một lần, và rồi đèn vào phòng để nhìn rõ một và hai bàn tay của chúng tôi.

Ban ngày họ cũng đi tuồng mới ba phút. Họ nhìn chúng tôi qua khe cửa. Ban ngày thì không ai được ngủ, ai ngủ ngày thì sẽ bị đánh hoặc sẽ bị cho bị m vùi nấc vào ngáy.

“Họ (Stasi) là những người rất tàn ác, và họ muốn hành họ tinh thần chúng tôi, để họ được thoải mái chúng tôi sẽ bị nhấc.”

Bị trong tù gần hai năm, và bị khoảng bị tinh thần như thế những sau khi ra tù, ông Dieter von Wichmann vẫn không quên chút.

“Tôi được ra tù là nhờ chương trình mua tù nhân của Tây Đức”. Ông nói.

Họ bán chúng tôi cho Tây Đức với giá từ 40,000 Euro đến 100,000 Euro một tù nhân, tùy trình họ.

Tới mười năm qua ông Dieter von Wichmann dùng toàn thời giờ của mình để làm việc với “Nhà Tù Stasi,” với mục đích giúp đỡ cho người bị bắt và tàn ác của chế độ Cộng Sản.

Trước khi chia tay với đám họ sinh, ông dặn dò các em: “Hãy hiểu giá trị của Dân Chủ, bỏ nó đi, và đừng để ai cướp nó đi. Cũng đừng cho thua một chút nào, mà phải can đảm đòi hỏi quyền của mình. Nếu không sẽ không bao giờ có thay đổi.”